

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zmieszane”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Czwartek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

- **DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 16.45

- **DO NIEPOKALANEGO
SERCA NMP**
p-sza sobota godz. 6.30

- **KU CZCI Św. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz. 17.00

- **KU CZCI ŚW. O. PIO**
23 dzień m-ca. godz. 17.00
**MSZA ŚW. Z MODLITWA
O UZDROWIENIE** – ostatni
piątek m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNĄ**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

Z ŻYCIA PARAFII:

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA
LITURGICZNA
2. SCHOLA
PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM
- środa godz. 18.00
4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”
- piątek
godz. 18.00
5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA
Lubawa, Tuszewo i Fijewo
- pierwszy wtorek m-ca po
Mszy św. godz. 17.00,
Mortęgi -ostatni czwartek
m-ca po Mszy św.
godz. 18.00
6. RODZINY
NAZARETAŃSKIE

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

1. CHRZTY

1. Zuzanna Wiktoria Zuralska 21. 11. 2015
2. Jakub Kruszewski 28. 11. 2015
3. Maja Anna Kabacińska 29. 11. 2015
4. Aleksander Markuszewski 12. 12. 2015
5. Nikola Granica 12. 12. 2015
6. Aleksandra Szachniewicz 19. 12. 2015
7. Michał Michorowski 17. 12. 2015

odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz. 17.00.
Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia
rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami
chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach
sakramentalnych.

2. **BIERZMOWANIE** odbywa się raz w roku. We wrześniu
młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie
szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na
wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed
otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

3. **ŚLUBY** – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.
1. Aureliusz Galiński i Monika Wendt 19. 12. 2015
2. Krzysztof Wilamowicz i Weronika Nowakowska
25. 12. 2015

4. POGRZEBY

Dobry Jezuu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

GŁOS

 NR 97 styczeń 2016

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Misericordiae vultus – Oblicze Miłosierdzia

Ojciec Święty Franciszek ogłosił Nadzwyczajny Rok Miłosierdzia bullą zatytułowaną Misericordiae vultus. Przeżywamy już ten zapowiedziany przez Papieża czas. Mamy odkrywać, zauważać wokół siebie obecność i działanie miłosiernego Boga oraz stawać się miłosiernymi.

Święta Bożego Narodzenia, wspominające przyście na świat Syna Bożego, to nic innego jak celebrowanie jednej z tajemnic objawienia się miłosierdzia Pana Boga. W Betlejem odwieczny Bóg pochylał się nad grzeszną ludzkością ofiarując jej dar swojego Syna, który pełniąc wolę Ojca stał się ofiarą przebłagalną za nasze nieprawości.

Razem z ks. Damianem i ks. Andrzejem dołączamy do Was, kochane Siostry i kochani Bracia, do Waszej radości ze spotkania nowo narodzonego Pana Jezusa w naszej świątyni podczas świętej Liturgii i w rodzinnych rozmowach przy świątecznym stole. Życzymy, aby radość Matki Bożej i Św. Józefa z Betlejem rozpromieniała naszą katolicką rodzinę rodzin lubawskich.

ks. Marcin Staniszewski
proboszcz

Kochanym Babciom i Dziadkom w Dniu Ich Święta w dniach 21 i 22 stycznia składamy najlepsze życzenia radości Bożej oraz wiele miłości ze strony najbliższych.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Ogólna: Aby szczerzy dialog między ludźmi wyznającymi różne religie przyniósł owoce pokoju i sprawiedliwości.

Misyjna: Aby poprzez dialog i miłość braterską – dzięki łasce Ducha Świętego – zostały przezwyciężone podziały wśród chrześcijan.

LITURGIA SŁOWA

24 XII- czwartek, Wigilia Narodzenia

Pańskiego 2Sm7,1-5.8b-

12.14a.16;;Ps89;Łk1,67-79

25 XII- piątek, uroczystość

Narodzenia Pańskiego pasterka:

Iz9,1-3.5-6;Ps96;Tt2,11-14,Łk2,1-14;

Msza św. o świcie Iz62,11-

12;Ps97;Tt3,4-7;Łk2,15-20; Msza św.

w dzień Iz52,7-10,Ps98,Hbr1,1-6;J1,1-

18 Maryja urodziła swego

pierworodnego Syna, owinęła Go w

pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie

było dla nich miejsca w mieszkaniu.

27 XII- Niedziela, Święto Świętej

Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa

1Sm1,20-22;Ps84;1J3,1-2.21-24;Łk2

41-52; Błogosławionaś, któraś

uwierzyła...

01 I- piątek, uroczystość Świętej

Bożej Rodzicielki, Maryi. Nowy Rok

2016. Dzień Pokoju Lb6,22-

27;Ps67,2-3,5-8;Ga4,4-7;Łk2,16-21

Pasterze wrócili i wystawiali Boga za

wszystko co usłyszeli i zobaczyli.

03 I- II Niedziela po Narodzeniu

Pańskim Syr24,1-2.8-12;Ps147;Ef1,3-

6.15-18;J1,1-18 A Słowo stało się

ciałem i zamieszkało wśród nas,

06 I- środa, Objawienie Pańskie,

uroczystość Iz60,1-6;Ps72;Ef3,2-3a.5-

6;Mt2,1-12

10 I- Niedziela Chrztu Pańskiego,

święto Kończy się okres Narodzenia

Pańskiego. Iz42,1-4.6-

7;Ps29;Dz12,24-38;Łk3,15-16.21-22

Gdy Jezus się modlił, otworzyło się

niebo i Duch Święty zstąpił na Niego

W postaci cielesnej, jakby gołębicą.

17 I- II Niedziela Zwykła, Dzień

Judaizmu. Od 18 stycznia - Tydzień

modlitw o jedność chrześcijan. Iz

62,1-5;Ps96;1Kor12,4-11;J2.4-12

Taki początek znaków uczynił Jezus w

Kanie Galilejskiej i tak objawił swoją

chwałę.

21 I- czwartek, Dzień Babci

22 I- piątek, Dzień Dziadka

24 I- III Niedziela Zwykła

Ne8,1-4a.5-

6.8-10;Ps19;1Kor12,12-30;Łk1,1-

4.4,14-21 Duch Pana nade mną, bo

mnie namaścił, abym ubogim głosił

Dobrą Nowinę.

31 I- IV Niedziela Zwykła

Jr1,4-5.17-

19;Ps71; 1Kor12,31-13.13;Łk4,21-30

Dziś wypełniło się Pismo, które

słyszeliście.

02 II – poniedziałek, Ofiarowanie

Pańskie, święto. Światowy Dzień

Życia Konsekwowanego. Zakończenie

Okresu Bożego Narodzenia w

Polsce. MI3,1-4lubHbr2,14-

18;Ps24;Łk2,22-40;

SŁOWO NA NIEDZIELE

/komentarz ks. M.Warowny/

27XII-Łk2,41-52

Bóg potrzebuje

człowieka. Aby Jezus mógł się narodzić ,

potrzebna była zgoda Maryi. Gdy

dorastał, potrzebna była opieka św.

Józefa. W dojrzewaniu do wypełnienia

misji, potrzebne było ciepło i dobroć

Świętej Rodziny. Bóg wybiera sobie

posłańców, którzy mają zanieść Jego

słowo wszędzie tam, gdzie On posyła.

Tak, jak Maryja zaniósła Jezusa do domu

Elżbiety, tak ty musisz zanieść Go swoim

krewnym, przyjaciołom a nawet

wrogom. Nie można się zniechęcać

piętrzącymi się trudnościami. Maryja,

nie zważając na nic, z pośpiechem

pobiegła przez góry, aby dzielić się swoją

radością Pośpiech w naszym przypadku

ma oznaczać zapał i misyjną gorliwość,

Zechciejmy dzielić się naszym

szczęściem. Zróbmy wszystko, ażeby

duch chrześcijański, promieniował

wszędzie tam, gdzie ciągle jeszcze

panoszy się nienawiść. Poczujmy się

jedną, wielką rodziną. Rodziną świętą,

której Ojciec czuwa, aby nikomu niczego

nie brakło, by jeden duch ożywił

wszystkich, aby wszyscy stanowili jedno.

03 0I- J1,1-18 W Jezusie oglądamy Boga.

Ale nie chodzi tu o jakieś aspekty Jego

fizycznego wyglądu, czy

fragmentaryczne doszukiwanie się

jakichś cech. Cała Osoba Jezusa objawia

Boga. Nasze poznanie Jezusa dokonuje

się przez kontemplację Jezusa , jego

słów i jego czynów. To poznawanie nie

przypomina lekcji historii, na których

zdobynamy wiedzę o przeszłości,

ewentualnie możemy wyciągnąć wnioski

na przyszłość. Poznanie Jezusa jest

zawsze „tu i teraz”. Bóg poprzez swoje

Słowo –Jezusa, daje się poznać każdemu

z nas. On jest obecny w historii naszego

życia. Poznać Boga, to dostrzec tę

obecność w naszym „dziś”.

10 0I- Łk3,15-16

Jezus staje

między grzesznikami, którzy

przychodzili do Jana i podobnie,

jak oni, zanurza się w wodzie. Dla

Niego nie ma obmycia z grzechu.

On wchodzi w wody Jordanu, aby

wziąć na siebie grzechy ludu,

aby zabrudzić się

niewiernością ludu i przybić ją

do krzyża. Jezus bierze na

siebie nasz grzech, a w darze

daje nam Tego, którego

otrzymał od Ojca: Ducha

Świętego. W Jezusie wszyscy

jesteśmy umiłowanymi

Synami Boga. Jan zapowiada

dzieło Jezusa w nas, dar Ducha

Świętego i ogień, w którym

będzie się spalać w nas to, co nie

jest w nas z woli Ojca,

17 0I- J2,1-12 Jan Ewangelista

powtarza w swoich listach, że

„Bóg jest miłością”. A skoro tak,

to Jego relacja do człowieka nie

może się dokonywać inaczej, jak

tylko w miłości. Jezus ,

przychodząc zbawić każdego z

nas, rozpoczyna swą misję od

uczty weselnej. Bóg –Oblubieniec

obdarza swą miłością Lud-

Oblubienicę. Zawiera Przymierze,

którego obrazem jest

małżeństwo, gdzie małżonkowie

z miłości do siebie oddają się

nawzajem. I mimo, że człowiek

nie jest przygotowany na takie

wydarzenie, On sam okazuje się

gospodarzem, który zapewnia

wyborne wino tym, którzy żyją w

smutku powszedniości.

24 0I-Łk1,1-4. 4. 14-21 Świat, na

który patrzymy przez okienko

telewizora, lub o którym

czytamy w kolorowych gazetach,

to świat sukcesu materialnego,

zawodowego lub medialnego.

Jest to świat schlebienia naszym

ułomnościom moralnym i niskim

instynktom. Świat, w którym

trzeba być silnym, by wygrać. A

Jezus zaczyna swoją misję,

ogłaszając, że przyszedł do tych,

którzy nic nie mają, są chorzy

fizycznie lub moralnie, są

prześladowani. Nie jest

rewolucjonistą, który pragnie

zburzyć istniejący porządek

społeczny, ale jest pokornym

Mesjaszem, przynoszącym Dobrą

Nowinę, która ma moc

przemieniania ludzkiego życia.

31 0I- Łk4,21-30 Niedzielną Msza

św., codzienna modlitwa,

respektowanie przykazań,

spowiedź, prośba o

przebaczenie, to proste akty

wiary, które dobrze znamy. Ale

gdy przychodzi trudny moment,

większe cierpienie, wydaje

nam się, że to nie wystarczy,

że potrzeba nam czegoś

więcej. Proszący o

uzdrowienie wódz syryjski

Naaman, oburzony

banalnością gestu, którego

domaga się prorok, jest tak

pouczony przez sługę: Gdyby

prorok kazałby ci spełnić coś

trudnego, czyżbyś tego nie

wykonał? O ileż więc bardziej,

jeśli ci powiedział; „Obmyj się, a

będziesz czysty”. Bóg lubi

działać poprzez proste znaki i

poprzez tych, których dobrze

znamy.

KATECHEZA ŚW.JANA PAWEŁAII

OSOBA W WOLNOŚCI

MIŁOWANIA STAJE SIĘ DAREM.

Cd. Niesione od wewnątrz

„bezinteresownym darem”

osoby ciało ludzkie ujawnia nie

tylko swą fizyczną męskość, czy

kobiecość, ale ujawnia zarazem

taką wartość i takie piękno,

które przekracza sam tylko

fizyczny wymiar „płciowości”. W

ten sposób dopełnia się poczucie

oblubieńczego sensu ciała,

związane z męskością –

kobiecością człowieka. Jeśli z

jednej strony sens ten wskazuje

na szczególną zdolność

wyrażania tej miłości, w której

człowiek staje się darem, to z

drugiej strony odpowiada mu

zdolność i zarazem głęboka

gotowość do „afirmacji osoby”,

czyli dosłownie do

„przeżywania” tego, że drugi

człowiek – kobieta dla

mężczyzny, a mężczyzna dla

kobiety, - jest także przez zwoje

ciała kimś chcianym przez

Stwórcę „dla niego samego”, w

ten sposób kimś jedynym i

niepowtarzalnym, kimś

wybrany przez odwieczną Miłość.

„Afirmacja osoby” to nic innego, jak

podjęcie daru, który poprzez

wzajemność stwarza komunie osób,

kontynuuje ją od wewnątrz, a

równocześnie ogarnia nią i obejmuje

całą „zewnętrzność” człowieka. To

znaczy to, co stanowi jego nagość,

czystą i prostą nagość ciała jego

męskości i kobiecości.

Wówczas(Rdz2,25) mężczyzna i

kobieta nie odczuwają wstydu.

Wyrażenie biblijne „nie odczuwali”

wskazuje wprost na przeżycie jako

na wymiar podmiotowy. W tym

właśnie podmiotowym wymiarze

jako dwa ludzkie „ja” , określone

przez męskość i kobiecość, w tajemnicy

swego uszczęśliwiającego „początku”.

Znajdujemy się w stanie pierwotnej

niewinności, i zarazem pierwotnej

szczęśliwości człowieka. Owo

pojawienie się jest krótkie, zajmuje

zaledwie kilka wierszy w Księdze

Rodzaju, niemniej jest ono pełne

zdumiewającej treści – i to

równocześnie treści teologicznej i

antropologicznej. Objawienie a

zarazem odkrycie oblubieńczego

znaczenia ciała tłumaczy pierwotną

szczęśliwość człowieka. A zarazem

otwiera perspektywę jego ziemskiej

historii, w której człowiek nigdy nie

wyłączy się z tego nieodzownego

tematu swojej egzystencji. Następne

wersety Księgi Rodzaju ukazują co

prawda ,iż owa historyczna

perspektywa będzie się kształtować

inaczej , niż uszczęśliwiający

„początek” (po grzechu pierworodnym

). Tym bardziej jednak wypada w jego

tajemniczą strukturę – zarazem

teologiczną i antropologiczną. W całej

bowiem perspektywie swej historii

człowiek nie oderwie się nigdy od

oblubieńczego sensu swego ciała.

Chociaż nawet ten sens ulega i ulegać

będzie zniekształceniom, to jednak

stałe będzie tkwił pod nimi jako

najgłębsza warstwa, która domaga się

odstąpienia w całej swej prostocie, i